ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1946

Vyhlásené: 28.02.1946 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

30

Zákon

ze dne 19. února 1946

o nové úpravě československého práva v oboru nepřímých daní a státních finančních monopolů.

Prozatímní Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně: Právní předpisy platné v oboru nepřímých daní a monopolů dne 29. září 1938 se upravují takto:

ČÁST PRVNÍ.
Nepřímé daně.

Oddíl první.

V daňových předpisech uvedených v tomto oddílu se provádějí tyto změny:

Čl. I.
Daň z cukru.

Předpisy o dani z cukru (zákon ze dne 20. července 1888, č. 97 ř. z., a zák. čl. XVIII z r. 1899, jakož i zákon ze dne 26. června 1926, č. 98 Sb., se všemi změnami a doplňky) se mění takto:

§ 1.
Předmět a sazba daně.

§ 1 zákona č. 98/1926 Sb. zní:

„(1) Cukr, získaný na území republiky Československé ze surovin nebo ze zbytků dřívější cukerní výroby, nebo sem dovezený z celní ciziny podléhá spotřební dani, a to:

1. řepový cukr a všechen cukr stejného chemického složení (sacharosa) v každém stupni čistoty - s výjimkou syrupu k lidskému požívání nezpůsobilého, jehož pojem bude vymezen vládním nařízením 500.-Kčs;
2. cukr jiného druhu - s výjimkou dextrinů - rovněž v každém stupni čistoty 84.-Kčs za každých 100 kg čisté váhy.

(2) Cukrem řepovým podle odst. 1, č. 1 se rozumí každé sladidlo, získané zpracováním řepy nebo zpracováním produktů, po případě zbytků dřívějšího zpracování řepy, pokud jest způsobilé k lidskému požívání, ať již samo o sobě nebo smíšeno s jinými látkami, anebo pokud se z něho vyrábějí výrobky k lidskému požívání způsobilé.

(3) Cukrem podle odst. 1, č. 2 se rozumí všechny druhy cukrů, které jsou způsobilé, aby jich bylo užito jako sladidla místo cukru řepového.

(4) Ministr financí, na Slovensku po dohodě s pověřencem financí, se zmocňuje, aby od daně osvobodil syrupy získané z řepy v domácnostech jednoduchým způsobem, použije-li se jich výhradně jen ke spotřebě v těchto domácnostech.“

§ 2.
Tovární ohražení.

§ 16 zákona č. 97/1888 ř. z. a § 16 zák. čl. XVIII/1899 a s nimi souvisící ustanovení §§ 15, 17 a 18 těchto zákonů týkající se ohražení výrobny se zrušují.

§ 3.
Úřední uzavírací známka.

§§ 26 zákonů uvedených v § 2 a s nimi souvisící ustanovení §§ 27 týchž zákonů týkající se úřední uzavírací známky se zrušují.

§ 4.
Průkaz zdanění.

§§ 28 zákonů cit. v § 2 znějí:

„Každý, kdo přepravuje nebo uschovává cukerní výrobky v množství nápadně převyšujícím jeho spotřebu, musí věrohodně prokázati buď jejich zdanění (proclení) nebo pramen, odkud je odebral.“

§ 5.
Daňové záznamy.

§§ 33 zákonů cit. v § 2 se doplňují dalším odstavcem tohoto znění:

„Dále je povinen podnikatel cukrovaru nebo osoba jím určená vésti ještě záznam o výrobě cukru, z něhož buďtež patrna zejména tato data: váha zpracované řepy, množství cukru dopraveného do podniku z jiných výroben, množství cukru vydaného k dalšímu zpracování, množství hotového vyrobeného cukru uskladněného ve skladišti a množství odpadků obsahujících cukr (melasy a pod.) a to odděleně podle toho, pocházejí-li z řepy nebo z cukru dopraveného do podniku z jiných výroben. Vedle čisté váhy nutno vždy uvésti také průměrnou polarisaci. Vzor záznamu a způsob jeho vedení určí ministerstvo financí po dohodě s pověřenectvem financí.“

§ 6.
Vyskladnění.

§§ 37 zákonů cit. v § 2 o ohlášení vyskladnění cukru se doplňují dalším ustanovením tohoto znění:

„V cukrovarech bez stálého úředního dozoru, z nichž má býti vyskladněn cukr podle § 42, odst. 1, písm. b), zašle podnikatel vyplněné ohlášení o vyskladnění poštou doporučeně dozorčímu úřadu místa určení zásilky. Druhý stejnopis ohlášení provází zásilku na místo určení. Vyskladnění se pak děje zásadně bez úředního projednání, dozorčímu úřadu však zůstává vyhrazeno kdykoliv je kontrolovati.“

§ 7.
Způsob placení daně.

§§ 40 a 41 zákonů cit. v § 2 o placení daně a o jejím uvěřování se ruší a nahrazují tímto zněním:

„(1) Podnikatel je povinen zaplatiti spotřební daň najednou z celého množství cukru, které v jednom kalendářním měsíci bylo vyskladněno do volného oběhu, a to nejpozději do posledního všedního dne příštího kalendářního měsíce, pokud nestanoví ministr financí po dohodě s pověřencem financí vyhláškou ve Sbírce zákonů a nařízení jiný platební den v rámci této lhůty. Za účelem zdanění uzavře podnikatel neb jeho zástupce prodejní rejstřík, vypočítá připadající daň v měsíčním účtě daně z cukru vedeném podle úředního vzoru a poukáže vypočtenou částku šekovým vplatním lístkem poštovní spořitelny na účet příslušného okresního finančního ředitelství. Na rubu vplatního lístku vyznačí, o jakou daň jde, za jaké množství cukru a za který kalendářní měsíc se daň platí.

(2) Nebyla-li daň zaplacena v plné výši a ve lhůtě v předchozím odstavci uvedené, jest zaplatiti z úhrnného daňového dluhu bez újmy případného zavedení důchodkového trestního řízení přirážku pro zmeškání (poplatek z prodlení) obdobně podle ustanovení o přirážce pro zmeškání platných pro přímé daně.

(3) Je-li placení daně s příslušenstvím podle odstavce 1 ohroženo, může okresní finanční ředitelství písemným příkazem s uvedením důvodů, pro něž pokládá placení daně za ohrožené, uložiti podnikateli, aby buď složil dostatečnou jistotu nebo aby platil daň z každé zásilky cukru před jejím uskladněním do volného oběhu. Nesloží-li dostatečnou jistotu ve lhůtě k tomu účelu zároveň stanovené, může mu okresní finanční ředitelství zakázati další vyskladňování cukerních výrobků, a to až do doby, kdy jistotu složí. O druhu a rozsahu jistoty rozhoduje okresní finanční ředitelství.“

§ 8.
Dovoz.

Daň z cukru, dováženého z celní ciziny tvoří součást celní pohledávky a platí o ní příslušná ustanovení celního zákona (zák. č. 114/1927 Sb.).

Čl. II.
Daň z droždí.

Předpisy o dani z droždí (zákon ze dne 15. července 1932, č. 123 Sb.) se mění takto:

§ 9.
Předmět a sazba daně.

§ 1 zákona č. 123/1932 Sb. zní:

"Droždí, získané na území republiky Československé nebo sem dovezené z celní ciziny, podléhá spotřební dani z droždí v sazbě 15 Kčs za každý kg čisté (vlastní) váhy."

§ 10.
Způsob placení daně.

§ 4, odst. 3 zákona č. 123/1932 Sb. zní:

"(3) Záznamy uzavírá podnikatel nebo jeho zástupce koncem každého kalendářního měsíce. Daň na vyklizené droždí připadající musí podnikatel po srážce 1/2 procenta podle odstavce 4 zaplatiti bez další úřední výzvy, nejpozději do posledního všedního dne příštího kalendářního měsíce, pokud nestanoví ministr financí po dohodě s pověřencem financí vyhláškou ve Sbírce zákonů a nařízení jiný platební den v rámci této lhůty, a to šekovým vplatním lístkem poštovní spořitelny na účet příslušného okresního finančního ředitelství. Na rubu složenky nutno poznamenati, že jde o platbu daně z droždí, za jaké množství, za který měsíc a rok. Uzavřené záznamy předloží

podnikatel, vyznačiv v záznamu b) data vykonané daňové platby, úřadu pověřenému přímým dozorem nad podnikem nejpozději do druhého dne kalendářního měsíce následujícího po dni platby. O zajištění daně a o jejím požadování předem platí obdobně příslušná ustanovení o dani z cukru."

Čl. III.

Daň z kyseliny octové.

Předpisy o dani z kyseliny octové (zákon ze dne 12. února 1936, č. 41 Sb.) se mění takto:

§ 11.

Předmět a sazba daně.

§ 1, odst. 3 zákona č. 41/1936 Sb. zní:

„(3) Daň činí za 1 kg vodyprosté kyseliny octové:

a) vyklizené z výrobiště v mezích vyskladňovacího oprávnění (§ 2) 18.-Kčs,

b) vyklizené z výrobiště nad vyskladňovací oprávnění ... 60.-Kčs."

§ 1, odst. 5, 6, 7 a 8 se zrušují a odstavec 9 se označuje jakožto odstavec 5.

§ 12.

Vyskladňovací oprávnění.

§ 2, odst. 1 zákona č. 41/1936 Sb. zní:

„(1) Líh budiž uvolňován ze závěry k výrobě octa v takovém rozsahu, aby odbyt konsumního octa, obsahujícího kyselinu octovou, získanou kvašením lihu anebo kyselinu octovou, získanou suchou destilací dřeva z produktů této destilace, nebo jinou chemickou cestou (chemická kyselina octová), byl kryt z 80% kyselinou vyrobenou z lihu uvolněného k výrobě octa a z 20% chemickou kyselinou octovou. Podle celkového množství lihu uvolněného ze závěry k výrobě octa v tom kterém výrobním období, t.j. v době od 1. října jednoho roku do 30. září roku následujícího, stanoví ministerstvo financí po dohodě s pověřenectvem financí, a to vždy před začátkem každého výrobního období úhrnné množství chemické kyseliny octové, jež smí býti v bezprostředně následujícím výrobním období vyklizeno z výrobišť této kyseliny na zdanění nižší sazbou daně; při stanovení tom jest postupovati tak, aby na každých 100 hektolitrových stupňů lihu uvolněného v dotčeném výrobním období ze závěry k výrobě octa připadlo 19,12 kg chemické kyseliny octové, při čemž nutno přihlížeti také k ustanovení odstavce 2 tohoto paragrafu. Stanovené úhrnné množství kyseliny octové rozdělí ministerstvo financí po dohodě s pověřenectvem financí každoročně na jednotlivá výrobiště této kyseliny, přihlížejíc při tom také k dohodě výrobců chemické kyseliny octové, pokud k ní dojde do 1. srpna toho kterého roku."

§ 13.

Způsob placení daně.

§ 3, odst. 2 zákona č. 41/1936 Sb. zní:

„U kyseliny vyrobené v tuzemsku vzniká daňová povinnost její výrobou. O placení daně a o jejím zajištění a požadování předem platí obdobně příslušná ustanovení o dani z cukru."

Čl. IV.

Daň z minerálních olejů.

Předpisy o dani z minerálních olejů (zákon ze dne 26. května 1882, č. 55 ř.z. a zák. čl. XVIII z roku 1882, zákon ze dne 6. května 1931, č. 77 Sb. a zákon ze dne 12. dubna 1935, č. 78 Sb.) se mění takto:

§ 14.
Předmět a sazba daně.

Článek I, § 1 zákona č. 78/1935 Sb. zní:
„Minerální oleje, získané na území republiky Československé nebo sem dovezené z celní ciziny, podléhají spotřební dani z minerálních olejů, a to:

a) minerální oleje, jichž hutnota nedosahuje 810° jakož i t. zv. tekutý pohonný plyn .. 300.-Kčs,

b) minerální oleje o hutnotě 810 stupňů nebo vyšší a o viskositě do 3 stupňů E při 20° C 100.-Kčs,

c) minerální oleje o hutnotě 810° nebo vyšší a o viskositě nad 3° E při 20° C 130.-Kčs,
za každých 100 kg čisté (vlastní) váhy; hutnotou se rozumí údaj hustoměru při 15° C.“

§ 15.
Způsob placení daně.

§§ 24 a 25 zákona č. 55/1882 ř. z. a §§ 23 a 24 zák. čl. XVIII/1882 se ruší a nahrazují tímto zněním:

„O placení daně a o jejím zajištění a požadování předem platí obdobně příslušná ustanovení o dani z cukru.“

§ 16.
Daňově zvýhodněný benzin.

§ 4 zákona č. 77/1931 Sb. a čl. VI zákona č. 78/1935 Sb. se ruší.

Čl. V.
Daň z piva.

Předpisy o dani z piva (zákon ze dne 27. listopadu 1930, č. 168 Sb., se všemi změnami a doplňky) se mění takto:

§ 17.
Sazba daně.

§ 1, odst. 2 zákona č. 168/1930 Sb. zní:

„(2) Daň z jednoho litru piva činí:

1. u piva výčepního ..... 1.16 Kčs;

2. u ležáku ..... 1.44 Kčs;

3. u piva speciálního ..... 1.84 Kčs.
Zároveň s daní se platí přirážka k této dani ve prospěch státu, která činí ..... 0.80 Kčs,
u piva z Měšťanského pivovaru v Plzni ..... 1.-Kčs na 1 litr piva.“

§ 18.
Snížení daně a podpora malých pivovarů.

(1) Snížení daně přípustné podle čl. I vládního nařízení ze dne 22. března 1935, č. 49 Sb. se neposkytuje.

(2) Ministr financí se zmocňuje, aby v dohodě s pověřencem financí, s ministrem výživy a pověřencem výživy a zásobování poskytoval malým pivovarům, s výstavem do 10.000 hl piva ročně, pokud jest jejich existence národohospodářsky odůvodněna, za léta 1946, 1947 a 1948 podporu až

do 10% zaplacené daně z piva. Úhrn těchto podpor nesmí přesáhnouti ročně částku 12,000.000 Kčs.

§ 19.
Placení daně.

§ 2 zákona č. 168/1930 Sb. se doplňuje dalšími odstavci tohoto znění:

„(3) Daň nutno zaplatiti: v případě odstavce 1, č. 1 najednou za celé množství piva, které v jednom kalendářním měsíci bylo vyskladněno do volného oběhu, a to nejpozději do posledního všedního dne příštího kalendářního měsíce, pokud nestanoví ministr financí v dohodě s pověřencem financí vyhláškou ve Sbírce zákonů a nařízení jiný platební den v rámci této lhůty;
v případě odstavce 1, č. 2 před použitím k vlastní spotřebě;
v případě odstavce 1, č. 3 při vzniku platební povinnosti.

(4) O placení daně a o jejím zajištění a požadování předem platí obdobně příslušná ustanovení o dani z cukru.“

§ 20.
Úřední dozor.

§ 9 zákona č. 168/1930 Sb. se doplňuje takto:

„(4) V pivovarech musí býti hotové i nehotové pivo uloženo v nádobách úředně přeměřených.“

Čl. VI.
Dávka ze šumivého vína.

Předpisy o dávce ze šumivého vína (zákon ze dne 17. prosince 1926, č. 233 Sb.) se mění takto:

§ 21.
Sazba dávky.

§ 1 zákona č. 233/1926 Sb. zní:

„(1) Ze šumivého vína všech druhů, zejména vyrobeného kvašením v lahvích (sektu) nebo impregnováním kyselinou uhličitou, platí se dávka ..... 40.-Kčs za jeden litr šumivého vína.

(2) Zároveň s dávkou se vybírá přirážka ve prospěch státu ..... 50.-Kčs za jeden litr šumivého vína.“

§ 22.
Placení dávky.

§ 4 zákona č. 233/1926 Sb. zní:

„O placení dávky a o jejím zajištění a požadování předem platí obdobně příslušná ustanovení o dani z cukru.“

§ 23.
Propadnutí.

§ 5 zákona č. 233/1926 Sb. zní:

„Víno podléhající dávce podle tohoto zákona propadá bez ohledu na to, komu náleží a zda bylo zavedeno důchodkové trestní řízení proti určité osobě, je-li uloženo ve výrobně jinde než v

místnostech k tomu ohlášených podle § 8 nebo, je-li uloženo mimo výrobnu, nebyl-li podán průkaz o řádném zdanění neb o řádném odběru.“

§ 24.
Stvrzenka o zaplacení dávky.

K § 8 zákona č. 233/1926 Sb. se připojí tyto další odstavce:

„(2) Výrobce šumivého vína jest povinen vydati každému odběrateli stvrzenku o zdanění.

(3) Odběratel šumivého vína z výrobny jest povinen požadovati od výrobce, aby mu vydal stvrzenku podle předchozího odstavce; neobdrží-li ji, jest povinen ohlásiti to neprodleně důchodkovému kontrolnímu úřadu.

(4) Ministerstvo financí v dohodě s pověřenectvem financí se zmocňuje, aby vydalo bližší předpisy o ohlašování podniků, o ohlašování výroby jakož i o daňových záznamech a stvrzenkách.“

§ 25.
Trestní ustanovení.

§ 11 zákona č. 233/1926 Sb. zní:

„Těžkého důchodkového přestupku se dopouští, kdo jakýmkoliv způsobem zkrátí nebo zatají dávku ze šumivého vína, a trestá se pokutou ve výši čtyř- až osminásobku zkrácené nebo zatajené dávky.“

Čl. VII.
Daň z umělých jedlých tuků.

Předpisy o dani z umělých jedlých tuků (zákon ze dne 23. června 1936, č. 180 Sb., se všemi změnami a doplňky) se mění takto:

§ 26.
Předmět a sazba daně.

§ 1, odst. 2 zákona č. 180/1936 Sb. zní takto:

„(2) Daň činí za 1 kg čisté (vlastní) váhy:

a) z umělých jedlých tuků, uvedených v odstavci 1, č. 1 .. 9.-Kčs,

b) z umělých jedlých tuků, uvedených v odstavci 1, č. 2 a 3 ..... 6.-Kčs.“

§ 1, odst. 3 se zrušuje a odstavec 4 se označuje jakožto odstavec 3 a odstavec 5 jakožto odstavec 4.

§ 27.
Způsob placení daně.

§ 3 zákona č. 180/1936 Sb. pokud se týká způsobu placení daně se mění takto:

„O placení daně a o jejím zajištění a požadování předem platí obdobně příslušná ustanovení o dani z cukru.“

Čl. VIII.
Daň z uhlí.

Předpisy o dani z uhlí (zákon ze dne 21. prosince 1923, č. 1 Sb. z r. 1924 se všemi změnami a doplňky) se mění takto:

§ 28.
Sazba daně.

§ 2, odst. 1 a 2 zákona č. 1/1924 Sb. zní takto:

„(1) Daň z uhlí těženého v tuzemsku činí 10% z úřední ceny na dole.

(2) Pro doly, které pracují za nepříznivých přirozených, dopravních a odbytových poměrů a jsou s národohospodářského hlediska důležité, může ministr financí v dohodě s ministrem průmyslu, na Slovensku pověřenec financí v dohodě s pověřencem, do jehož působnosti patří báňská administrativa, na odůvodněnou žádost, přihlížeje k prodejní a kalorické hodnotě uhlí, daň do odvolání snížiti, a to až na 5% z úřední ceny.“

§ 29.
Cena.

§ 3 zákona č. 1/1924 Sb. zní:

„(1) Úřední cenou, ze které se daň platí, rozumí se cena uhlí stanovená pro důl a příslušný druh uhlí. Není-li úřední cena stanovena, bude se daň platiti z ceny, kterou určí finanční úřad II. stolice v dohodě s báňským revírním úřadem. Tato cena bude stanovena podle cen uhlí z dolů, které pracují v obdobných poměrech a mají uhlí stejné hodnoty.

(2) Jde-li o použití uhlí pro vlastní spotřebu nebo pro jiný odbyt než na prodej, může ministr financí v dohodě s ministrem průmyslu, na Slovensku pověřenec financí v dohodě s pověřencem, do jehož působnosti patří báňská administrativa, stanoviti jako základ pro výpočet daně i jinou než úředně stanovenou cenu uhlí.“

§ 30.
Zprostředkovatelé.

§ 4, odst. 2 zákona č. 1/1924 Sb. se zrušuje.

§ 31.
Způsob placení daně.

§ 5, odst. 3 zákona č. 1/1924 Sb. zní:

“O placení daně a o jejím zajištění a požadování předem platí obdobně příslušná ustanovení o dani z cukru.„ „

§ 32.
Součinnost úřadů a veřejných orgánů.

§ 17 zákona č. 1/1924 Sb. zní:

“(1) Státní a jiné veřejné úřady nebo orgány jsou povinny poskytovati v mezích své působnosti pomoc při provádění tohoto zákona.

(2) Dopravní podniky jsou povinny dovoliti orgánům pověřeným prováděním tohoto zákona, aby v úředních hodinách nahlížely do dopravních záznamů a činily z nich potřebné výpisy.„ „

§ 33.
Daňové záznamy.

K § 18 zákona č. 1/1924 Sb. připojuje se další odstavec tohoto znění:

“(4) Stvrzenku nutno uschovati tři léta.„ „

Čl. IX.
Daň ze zapalovadel.

Předpisy o dani ze zapalovadel (nař. ze dne 29. srpna 1916, č. 278 ř. z. se všemi změnami a doplňky) se mění takto:

§ 34.
Sazba daně ze zápalek.

§ 1, odst. 2, písm. a) a b) nař. č. 278/1916 ř. z. bude zníti takto:
“Daň ze zapalovadel činí:

a) u sířených zápalek 0.20 Kčs z každého balení, neobsahujícího více než 90 kusů; u balení s větším obsahem vždy 0.20 Kčs z každých 90 kusů nebo z části tohoto počtu;

b) u jiných zápalek:

   aa) u odtrhávacích dřevěných zápalek dlouhých nejvýše 6 cm a balených ve složkách do papírových kartonů 0.08 Kčs z každého balení neobsahujícího více než 20 kusů; u balení s větším obsahem vždy 0.08 Kčs z každých 20 kusů nebo z části tohoto počtu;

   bb) u ostatních zápalek 0.20 Kčs z každého balení neobsahujícího více než 60 kusů; u balení s větším obsahem vždy 0.20 Kčs z každých 60 kusů neb z části tohoto počtu.„ „

§ 35.
Sazba daně ze zapalovačů.

Sazby daně stanovené pro zapalovače v § 8, odst. 1 nař. č. 278/1916 ř. z. ve znění § 1, odst. 2 zákona ze dne 18. prosince 1931, č. 1 Sb. z r. 1932 činí:

a) u kapesních zapalovačů vážících jednotlivě nikoliv více než 25 gramů ..15.-Kčs,

b) u kapesních zapalovačů vážících více než 25 gramů 30.-Kčs,

c) u stolních a nástěnných zapalovačů ..... 90.-Kčs za kus; jsou-li tyto zapalovače částečně nebo úplně ze stříbra, činí daň trojnásobek shora uvedené výměry, u zapalovačů, které jsou částečně nebo úplně ze zlata, pateronásobek.

§ 36.
Způsob placení daně.

§ 5, odst. 4, 5 a 6 nař. č. 278/1916 ř. z. se nahražují tímto zněním:

“Daň ze zapalovadel u zápalek odvádí státní pokladně za bezprostředního ručení výrobců prodejní organisace výrobců zápalek, najednou z celého množství zápalek, které v jednom kalendářním měsíci bylo vyskladněno do volného oběhu, a to do posledního všedního dne příštího kalendářního měsíce, pokud nestanoví ministr financí v dohodě s pověřencem financí vyhláškou ve Sbírce zákonů a nařízení jiný platební den v rámci této lhůty.„ „

§ 37.
Daňové záznamy.

§ 3, odst. 4 a § 8, odst. 6 nař. č. 278/1916 ř. z. bude zníti takto:

"(4) Výrobce je povinen vésti tyto daňové záznamy:

a) záznam o výrobě zapalovadel,

b) záznam o zdaněném odbytu zapalovadel,

c) měsíční účet daně ze zapalovadel.

Každá zásilka z výrobny musí býti opatřena dokladem o tom, že jde o zásilku v daňovém záznamu řádně zapsanou. Obsah záznamů a způsob jejich vedení určí ministerstvo financí v dohodě s pověřenectvem financí.„ „

Čl. X.
Daň z elektrických zdrojů záření.

Předpisy o dani z elektrických zdrojů záření (zákon ze dne 24. února 1933, č. 38 Sb.) se mění takto:

§ 38.
Základ a sazba daně.

§ 2, odst. 1 až 3 zákona č. 38/1933 Sb. zní:

"(1) Daň z elektrických žárovek (§ 1, odst. 1, č. 1) se řídí podle jmenovitého příkonu (ve wattech) a činí za žárovku

do 60 voltů a do 5 wattů .... 0.60 Kčs,
nad tyto hranice do 40 wattů .. 3.60 Kčs,
nad 40 do 60 wattů ..... 6.60 Kčs,
nad 60 do 75 wattů ..... 9.- Kčs,
nad 75 do 100 wattů .....12.- Kčs,
nad 100 do 150 wattů .... 15.- Kčs,
nad 150 do 200 wattů ....19.50 Kčs,
nad 200 do 300 wattů .... 24.- Kčs,
nad 300 do 500 wattů .... 30.- Kčs,
nad 500 wattů ..... 30.- Kčs,

s přirážkou 7.50 Kčs za každých dalších i začatých 100 wattů.

(2) U žárovek vícevláknových platí se daň podle úhrnného jmenovitého příkonu všech vláken.

(3) Daň z elektronové lampy (§ 1, odst. 1, č. 2) činí 20.-Kčs.„ „

§ 39.
Způsob ohlašování poplatných úkonů a způsob placení daně.

§ 4, zákona č. 38/1933 Sb. zní:

"(1) Ohlašování poplatných úkonů upravuje vládní nařízení.

(2) O placení daně a o jejím zajištění a požadování předem platí obdobně příslušná ustanovení o dani z cukru.„ „

Oddíl druhý.
Daně uvedené v tomto oddílu se nově upravují takto:

Čl. XI
Daň z masa.

Část I.
Základní ustanovení.

§ 40.
Předmět daně.

Dani z masa podléhá maso z poraženého skotu, ovcí, vepřového bravu a maso z poražených koní.

§ 41.
Sazba daně.

(1) Daň z masa činí

a) u skotu, ovcí a vepřového bravu 1.20 Kčs,

b) u koní ..... 0,90 Kčs za 1 kg živé váhy.

(2) Živou váhou se rozumí váha zvířete zjištěná bezprostředně před poražením ustanoveným úředním vážným po srážce neb přirážce přípustné podle předpisů trhové organisace (nyní Svaz pro dobytek, maso a ryby - dále jen trhová organisace) pro kusy překrmené nebo lačné.

(3) Při dovozu z ciziny činí daň

1. z nezpracovaného masa (včetně vnitřností) a ze syrového tuku:
   a) skotu, ovcí a vepřového bravu 1.50 Kčs,
   b) koňského ..... 1.20 Kčs;
2. z připravovaného masa a tuku:
   a) skotu, ovcí a vepřového bravu 2.25 Kčs,
   b) koňského ..... 1.80 Kčs za 1 kg.

(4) Při nutném poražení nebo při poražení z úředního nařízení platí se daň pouze z masa způsobilého k lidskému požívání, a to podle váhy úředně zjištěné veterinářem; daň se platí v těchto případech sazbou uvedenou v odstavci 3, č. 1, písm. a) nebo b). Bylo-li dáno maso do nuceného výseku, platí se daň poloviční sazbou.

(5) Dani z masa nepodléhají poražení vepřů a ovcí, která konají nebo vykonati dají pro spotřebu ve své domácnosti a pro osoby trvale nebo sezonně zaměstnané v jejich zemědělském hospodářství chovatelé dobytka, kteří neprovozují živnost řeznickou, uzenářskou nebo hostinskou, hospodaří na zemědělské půdě a jsou z toho důvodu povinni platiti daň z obratu. Totéž platí o poraženích, kteráž konají nebo konati dají pro spotřebu své domácnosti osoby trvale zaměstnané v zemědělství, pokud chovají vepře a ovce v rámci služebních smluv.

(6) Osoby, které obhospodařují role a louky a podléhají z toho důvodu dani z obratu, jsou povinny platiti bez ohledu na to, zda poražení konají či nikoliv, paušální částku 4 Kčs z každého hektaru jimi obhospodařovaných rolí a luk kromě pastvin. Tato paušální částka se vyměřuje zároveň s daní z obratu a podle ustanovení platných pro tuto daň.

(7) V případech domácích poražení nespadajících pod ustanovení odst. 5 a 6 činí daň:

a) u vepřového bravu 90.-Kčs,

b) u ovcí ..... 45.-Kčs z každého kusu.

§ 42.
Subjekt daně.

Daň jest povinen platiti:

1. při nutném poražení nebo při poražení z úředního nařízení ten, komu bylo maso přiděleno k prodeji nebo ke spotřebě;
2. při ostatních poraženích ten, kdo je na vlastní účet vykonává nebo vykonati dává;
3. při dovozu z ciziny poplatník celní pohledávky (zák. č. 114/1927 Sb.).

Část II.
Daňová povinnost.

§ 43.
Vznik daňové povinnosti.

(1) Daňová povinnost vzniká:

1. u masa z tuzemského poražení poražením zvířete;
2. u masa, které se doveze z ciziny do volného oběhu v tuzemsku, přestupem celní hranice.

(2) Pokud není ustanoveno jinak, smí se poražení prováděti s výjimkou poražení označených v § 41, odst. 4 a 7 jen na jatkách.

§ 44.
Splatnost a způsob placení.

(1) Daň z masa je splatná:

1. v případech § 41, odst. 1 bezprostředně před poražením;
2. v případech § 41, odst. 3 při splatnosti celní pohledávky (§ 96 zák. č. 114/1927 Sb.);
3. v případech § 41, odst. 4 do 24 hodin po vykonané prohlídce masa;
4. v případech § 41, odst. 7 před poražením; jde-li však o nutné poražení nebo o poražení z úředního nařízení podle ustanovení č. 3.

(2) Daň se platí:

1. v případech § 41, odst. 1 a 4 v hotovosti u peněžního ústavu ustanoveného pro příslušnou přídělovou úřadovnu jakožto platebna;
2. v případech § 41, odst. 3 zároveň s celní pohledávkou;
3. v případech § 41, odst. 7 daňovou známkou nalepenou na ohlášku a návrh na schválení domácího poražení, která pak musí býti úředně znehodnocena; totéž platí v případech uvedených v odstavci 1, č. 3, jde-li o domácí poražení.

(3) Subjekt daně jest povinen ohlásiti předem každé zamýšlené poražení.

(4) Způsob ohlašování, placení a odvádění daně, jakož i vzory daňových známek určí vládní nařízení.

§ 45.
Osvobození od daně.

Od daně jest osvobozeno:

1. při dovozu z celní ciziny připravené maso, které si veze cestující k vlastní spotřebě na cestě a to v množství přiměřeném jeho stavu a osobním poměrům, účelu a trvání jeho cesty a délce pobytu s ní spojeného;
2. při vývozu do celní ciziny připravené maso za podmínek, které stanoví ministerstvo financí po dohodě s pověřenectvem financí.

§ 46.
Vrácení daně.

Ukáže-li se po vykonaném poražení a po zaplacení daně, že maso z celého zvířete nebo z větší jeho části není způsobilé k lidskému požívání, vrátí okresní finanční ředitelství po slyšení platebny na písemnou žádost poměrnou část daně z masa. Žádost jest doložiti osvědčením veterináře. Řádně doložená žádost budiž podána u zmíněného úřadu do 14 dnů po vykonaném poražení.

§ 47.
Ručení.

(1) Nebyla-li daň z masa řádně a včas zaplacena, ručí za ni rukou společnou a nerozdílnou:

1. podnikatel masné živnosti nebo ten, kdo poražení vykonal, věděl-li nebo mohl-li z okolností usouditi, že daň nebyla zaplacena;
2. podnikatel veřejných i soukromých jatek, v nichž bylo poražení bez zdanění provedeno;
3. platebna daně z masa (§ 44, odst. 2, č. 1) za nevybranou případně neodvedenou daň;
4. obec, nebyla-li daňová známka nalepena na podanou ohlášku a na návrh schválení domácího poražení nebo nebyla-li jí znehodnocena (§ 44, odst. 2, č. 3);
5. držitel masa při nutných poraženích nebo poraženích z úředního nařízení, nebylo-li poražení přídělové úřadovně řádně ohlášeno; stejně ručí ten, kdo provádí nucený výsek;
6. osoby uvedené v §§ 99 a 100 celního zákona u masa dovezeného z celní ciziny.

(2) Za daň z masa ručí maso, pokud jest v moci (držení) daňového subjektu (§ 42) nebo osoby, která je převzala neprávem, ač věděla nebo z okolností mohla usuzovati, že daň nebyla zaplacena. O ručení za daň z masa dovezeného z celní ciziny platí §§ 99 a 100 celního zákona.

(3) Daň požívá přednostního zákonného zástavního práva na masné živnosti, jejím zařízení, na zásobách a jiném příslušenství, jakož i na podnikatelových nemovitostech; jde-li o daňový nedoplatek starší jednoho roku, jest přednostní právo závislé na tom, že nedoplatek byl nejdéle do jednoho roku počínajíc dnem po splatnosti příslušné daňové částky zajištěn.

§ 48.
Přirážka pro zmeškání, promlčení a vymáhání daně.

(1) Nebyla-li daň včas a v plné výši zaplacena nebo platebnou (§ 44, odst. 2, č. 1) odvedena, jest zaplatiti z dlužných nebo neodvedených daňových částek bez újmy případného zavedení důchodkového trestního řízení přirážku pro zmeškání obdobně podle ustanovení o přirážce pro zmeškání platných pro přímé daně.

(2) O promlčení a vymáhání daně platí předpisy pro přímé daně obdobně.

(3) Při dovozu platí obdobně ustanovení §§ 98, 102 a 104 celního zákona.

Část III.
Zajištění daně.

§ 49.
Ohlašování podniků.

(1) Kdo po živnostensku vykonává poražení zvířat vyjmenovaných v § 40 pro jiné podniky (veřejné jatky) nebo pro potřebu vlastního podniku (soukromé jatky) anebo kdo maso zpracovává nebo prodává, jest povinen předem tento podnik písemně trojmo ohlásiti místně příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu a v ohlášce vyznačiti místnosti prodejní, skladní a výrobní, jakož i prostory, kde se poražení provádějí; také každá podstatná změna v ohlášeném stavu musí býti podobně bez průtahu oznámena.

(2) Ten, koho postihuje povinnost podle předchozího odstavce, musí označiti ohlašovaný podnik před zahájením jeho provozu - u podniků již provozovaných do 14 dnů po počátku účinnosti tohoto zákona - zvenčí zřetelně nápisem obsahujícím jméno (firmu) podnikatelovo a druh podniku.

§ 50.
Úřední dozor.

(1) Veškeré masné podniky (§ 49) podléhají úřednímu dozoru.

(2) Úřední orgány pověřené tímto dozorem jsou oprávněny za dne kdykoliv, v noci však jen, je-li podnik v činnosti, vstupovati do podniku a prostorů s ním spojených, prodlévati tam podle potřeby, žádati od podnikatele nebo jeho zástupce potřebné vysvětlivky a nahlížeti do všech záznamů a listin, pokud mohou sloužiti jakožto podklady pro kontrolu této daně; jsou oprávněny činiti z nich výpisy, po případě je na stvrzenku odebrati.

(3) Podnikatel, správce podniku a v jejich nepřítomnosti jejich zástupce jsou povinni při úředním jednání konati na požádání sami nebo svými zaměstnanci pomocné práce a dovoliti bezplatně používati vah s příslušenstvím.

(4) V každé masné živnosti musí býti váha s potřebnými závažími způsobilá ke zvážení masa, které jest v živnosti, jinak jest úřední orgán pověřený dozorem oprávněn dáti maso zvážiti jinde na útraty podnikatelovy.

(5) Úřednímu dozoru podléhají též osoby, které vykonaly nebo které daly vykonati poražení domácí, nutné neb úředně nařízené, bylo-li prováděno mimo jatky.

§ 51.
Příslušnost finančních úřadů.

(1) Věcně příslušné pro řízení ve věcech této daně jsou:

1. v I. stolici okresní finanční ředitelství;
2. v II. stolici v zemích České a Moravskoslezské zemská finanční ředitelství a na Slovensku pověřenectvo financí.

(2) Při dovozu jsou věcně příslušnými úřady celní správy, a to:

1. v I. stolici celní úřad,
2. v II stolici úřady příslušné v řízení o stížnostech podle § 110 případně § 111 celního zákona.

(3) Místní příslušnost okresních finančních ředitelství se řídí místem poražení. Při dovozu jest místně příslušným ten celní úřad, který předměty podrobené dani projednává do volného oběhu.

(4) Důchodkovým dozorem se pověřují důchodkové kontrolní úřady.

§ 52.
Opravné prostředky.

(1) Rozhodnutí a opatření ve věcech daně z masa vydávají úřady označené v § 51.

(2) Rozhodnutí a opatření musí obsahovati označení úřadu, u kterého, a lhůtu, ve které může býti podán opravný prostředek.

(3) Odvolání proti rozhodnutím a opatřením jest podati do 30 dnů písemně u úřadu, který je vydal.

(4) Odvolací lhůta počíná dnem po doručení; je zachována, bylo-li odvolání v odvolací lhůtě podáno za účelem doručení na úřední potvrzení u poštovního úřadu.

(5) Počátek a běh lhůty se nestaví nedělemi nebo státně uznanými svátky a památnými dny. Připadne-li poslední den lhůty na neděli, státně uznaný svátek nebo památný den, končí lhůta teprve příštím všedním dnem.

(6) O odvolání rozhoduje s konečnou platností finanční úřad II. stolice. Příslušejí mu při tom táž práva jako okresnímu finančnímu ředitelství. Odvolací úřad může, pokud nenastalo promlčení, rozhodovati také o daňové povinnosti a naříkanou daň zvýšiti.

(7) Odvolání nemá odkládacího účinku ani co do placení ani co do vymáhání daně.

(8) Odvolání podané na nepříslušném místě se vrátí straně s patřičným poučením. Odvolání podané opožděně zamítne okresní finanční ředitelství; proti tomuto zamítnutí lze se odvolati k finančnímu úřadu II. stolice.

(9) Proti opatřením výkonných úřadů může postižený podati námitky do tří dnů okresnímu finančnímu ředitelství, které rozhodne s konečnou platností.

(10) O odvoláních proti výměře daně při dovozu platí ustanovení § 110, případně § 111 celního zákona.

§ 53.
Součinnost úřadů a veřejných orgánů.

(1) Státní a jiné veřejné úřady nebo orgány, trhová organisace, její členové, podřízené a pomocné orgány, trhy na jatečný dobytek, rozdělovny atd. a platebny jsou povinny poskytovati v mezích své působnosti pomoc při provádění tohoto zákona.

(2) Dopravní podniky jsou povinny dovoliti orgánům pověřeným prováděním tohoto zákona, aby v úředních hodinách nahlížely do dopravních záznamů a činily z nich potřebné výpisy.

Část IV.
Trestní ustanovení.

§ 54.
Trestné činy, řízení a výměra trestu.

(1) Kdo jakýmkoliv způsobem zkrátí nebo zatají daň z masa nebo se o to pokusí, dopouští se těžkého důchodkového přestupku a trestá se pokutou ve výši čtyř- až osminásobku daně, připadající na předmět trestného činu.

(2) Nelze-li daň, podle níž jest pokutu vyměřiti, ani zjistiti ani odhadnouti, uloží se podle okolností případu pokuta do 300.000 Kčs.

(3) Kdo jedná proti ustanovením čl. XI tohoto zákona a prováděcím nařízením podle něho vydaným jinak než jest uvedeno v odst. 1, trestá se pokutou od 20 do 20.000 Kčs.

(4) Ustanovení trestního zákona důchodkového o nejvyšší výměře peněžitých trestů platí jen tehdy, když místo pokuty převyšující tuto nejvyšší výměru uloží se trest na svobodě.

(5) Je-li pokuta nedobytná, nastoupí místo ní náhradní trest vězení (uzamčení) od jednoho dne až do jednoho roku; náhradní trest vězení (uzamčení) se stanoví tak, že se uloží za každých 100 Kčs až 300 Kčs pokuty podle míry provinění a podle výdělečných, majetkových a jinakých osobních poměrů vinníkových jeden den vězení.

(6) Trestnost činů důchodkových se promlčuje ve třech letech a nebyla-li daň zkrácena nebo ohrožena, v jednom roce; promlčení počíná dnem, kdy byl trestný čin spáchán.

(7) Úřady a důchodkové soudy rozhodující o trestných činech důchodkových hodnotí provedené důkazy podle volného uvážení.

(8) Jinak platí o stihání a trestání trestných činů důchodkových podle čl. XI tohoto zákona a nařízení podle něho vydaných ustanovení trestního práva důchodkového.

(9) Živnostníkovi (§ 49), který proti ustanovením čl. XI opětně porušil předpisy tohoto zákona, může býti na návrh finančního úřadu odňato živnostenské oprávnění.

§ 55.
Propadnutí.

(1) Maso, které jest uloženo v masné živnosti jinde než v místnostech podnikatelem podle § 49 ohlášených nebo jinde než stanoví předpisy trhové organisace, nebo jehož zdanění se neprokáže, může býti prohlášeno za propadlé bez ohledu na to, komu patří a zda se zavede proti určité osobě trestní řízení důchodkové.

(2) Úřední orgány pověřené dozorem jsou v takovém případě oprávněny postarati se na útraty dotčených osob o bezpečné uschování takových předmětů až do rozhodnutí příslušného finančního úřadu; hrozí-li nebezpečí v prodlení, zařídí jeho prodej podle příslušných předpisů o hospodaření masem.

Čl. XII.
Daň z vína, moštu a ovocných šťáv.

Část I.
Základní ustanovení.

§ 56.
Předmět daně.

Dani z vína, moštu a ovocných šťáv (dále zkráceně daň z vína) podléhají vína, mošty a ovocné šťávy, ať již tuzemského původu nebo sem dovezené z celní ciziny, pokud byly vyrobeny:

1. z vinných hroznů (zkráceně nápoje z vinných hroznů);
2. z jiného ovoce včetně jedlých bobulí (zkráceně nápoje z ovoce a bobulí);
3. z jiných látek nežli uvedených pod č. 1 a 2 (na příklad medu, sladu a pod.), pokud získané nápoje nahrazují hroznové nebo ovocné víno, mošt nebo šťávy (zkráceně umělé nápoje).

§ 57.
Sazba daně.

(1) Daň činí z jednoho litru tekutiny

a) u nápojů z vinných hroznů .. 3.-Kčs,

b) u nápojů z ovoce a bobulí, pokud jejich obsah alkoholu nepřesahuje 15 objemových procent ..... 1.50 Kčs, přesahuje-li 15 objemových procent ..... 2.50 Kčs,

c) u umělých nápojů ..... 3.-Kčs.

(2) Spolu s daní z vína se platí přirážka k této dani ve prospěch státu, která činí v případě odstavce 1, písm. a) 2 Kčs, v případě odstavce 1, písm. b) při obsahu alkoholu do 15 objemových procent 1 Kčs, nad 15 objemových procent 1.50 Kčs, v případě odstavce 1, písm. c) 2 Kčs.

§ 58.
Subjekt daně.

Platiti daň jest povinen:

1. kdo nápoje dani podrobené vyrábí pro další prodej nebo odbyt;
2. kdo je vyrábí pro vlastní spotřebu, nejsou-li splněny podmínky § 63;
3. kdo je dováží z celní ciziny a je povinen platiti celní pohledávky (§ 8 celního zákona č. 114/1927 Sb.).

Část II.
Daňová povinnost.

§ 59.
Vznik daňové povinnosti.

Daňová povinnost vzniká u nápojů uvedených v § 56, č. 1 výrobou moštu, u nápojů uvedených v § 56, č. 2 výrobou ovocné šťávy a u umělých nápojů dokončením výroby. Výroba se pokládá za dokončenou u moštů a šťáv, jakmile byl oddělen mošt nebo šťáva od matolin či zbytků ovoce nebo bobulí, z něhož byly vyrobeny, u umělých nápojů, jakmile byly přidány poslední přísady rozhodné pro druh nápoje.

§ 60.
Základ pro výměru daně.

Daň se platí:

a) u nápojů z hroznů z množství vyrobeného moštu zmenšeného o výrobní, skladní a manipulační výtraty, jejichž výši stanoví ministr financí po dohodě s pověřencem financí vyhláškou ve Sbírce zákonů a nařízení, nejvýše však 15% vyrobeného moštu;

b) u ostatních nápojů se platí daň z toho množství výrobků, které bylo vyklizeno z výrobny.

§ 61.
Placení daně.

(1) Daň je splatna:

a) v případě § 58, č. 1 u všech nápojů nejpozději do posledního dne kalendářního měsíce následujícího po měsíci, v němž byl nápoj z výrobny vyskladněn. Nebyla-li však daň u nápojů z hroznů zaplacena již dříve, platí se ve třech stejných splátkách vždy k 1. lednu, k 1. květnu a k 1. září následujících po dni, v němž byla výroba moštu ukončena. Prokáže-li výrobce vína, že mu zůstalo v den poslední splátky t. j. k 1. září na skladě neprodané víno, pocházející z bezprostředně předcházející sklizně, povolí mu okresní finanční ředitelství k jeho žádosti, aby dotyčné víno zdanil až při vyskladnění z výrobny, nejpozději však do konce běžného roku. Odkladem placení nesmí býti řádné zaplacení daně ohroženo;

b) v případě § 58, č. 2 před použitím k vlastní spotřebě;

c) v případě § 58, č. 3 spolu s celní pohledávkou.

(2) O způsobu placení daně a o jejím zajištění a požadování předem platí obdobně příslušná ustanovení o dani z cukru.

§ 62.
Daňová povinnost při dovozu.

Při dovozu tvoří daň součást celní pohledávky, o níž platí předpisy celního zákona.

§ 63.
Osvobození od daně.

(1) Od daně jsou osvobozeny:

1. nápoje vydané z výrobny pro spotřebu ve vlastní domácnosti, a to
   a) víno matolinové a kvasnicové, vyrobené ze surovin vlastní sklizně v nejvyšším ročním množství 25% vyrobeného moštu,
   b) víno, mošt i šťávy z hroznů nebo jiného ovoce vlastní sklizně v nejvyšším ročním množství 300 litrů,
   c) víno, mošt i šťávy vyrobené z jiného ovoce nežli vinných hroznů, nepochází-li toto ovoce z vlastní sklizně, v nejvyšším ročním množství 50 litrů;
2. nápoje, které si veze cestující z ciziny pro osobní spotřebu v nejvyšším množství 1 1/2 litru;
3. nápoje, které si vezou obchodní cestující jakožto neprodejné obchodní vzorky v nejvyšším množství 0.3 l u jednotlivého vzorku.

(2) Výrobce vína, moštů i šťáv z hroznů neb z jiného ovoce vlastní sklizně, kterému nestačí suroviny z vlastní sklizně na množství 300 litrů nápojů, pro něž mu přísluší osvobození podle

odstavce 1, č. 1, písm. b), má pro nedostávající se množství, nejvýše však do 50 litrů nárok ještě na další osvobození podle odstavce 1, č. 1, písm. c). Skutečnost, že nápoje patřící více výrobcům jsou uloženy ve společné místnosti, není překážkou k osvobození od daně.

§ 64.
Vrácení daně.

(1) Na žádost povolí okresní finanční ředitelství vrácení daně z nápojů:

a) prokazatelně použitých k výrobě octa nebo k průmyslovému zpracování na líh;

b) prokazatelně vyvezených z podniku v množství nad 500 litrů přímo do ciziny.

(2) Okresní finanční ředitelství vrátí rovněž na žádost daň z vína, bylo-li prokazatelně zničeno nebo přišlo jinak na zmar.

(3) Podrobnosti, zejména o tom, kde se žádost podává a o lhůtě, ve které jest ji podati, stanoví ministerstvo financí v dohodě s pověřenectvem financí.

§ 65.
Přirážka pro zmeškání, promlčení a vymáhání daně.

(1) Nebyla-li daň zaplacena v plné výši a včas, jest zaplatiti z úhrnného daňového dluhu bez újmy případného zavedení důchodkového trestního řízení přirážku pro zmeškání (poplatek z prodlení) obdobně podle ustanovení o přirážce pro zmeškání platných pro přímé daně.

(2) O promlčení a vymáhání daně platí obdobně předpisy pro přímé daně.

(3) Při dovozu platí obdobně ustanovení §§ 98, 102 a 104 celního zákona.

§ 66.
Ručení za daň.

Ustanovení čl. XI, § 47, odst. 2 a 3 tohoto zákona platí pro daň z vína obdobně.

Část III.
Zajištění daně.

§ 67.
Ohlašování vinic a vinné sklizně.

(1) Držitel tuzemské vinice jest povinen ohlásiti ji dvojmo místně příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu, a to nejpozději do 4 týdnů ode dne, kdy tento zákon nabyl účinnosti. Také ten, kdo za platnosti tohoto zákona vinice nově zakládá, jest povinen to ohlásiti stejným způsobem v roce založení. I každá podstatná změna v ohlášeném stavu musí se podobně bez průtahu oznámiti.

(2) Každý pěstitel vína musí hlásiti každoročně do 14 dnů po ukončení vinné sklizně množství vinných hroznů, jakož i způsob, jak bylo nebo bude hroznů použito a má-li se tak státi k výrobě moštu, přesně označiti místo, kde se bude mošt vyráběti nebo kde byl vyroben.

(3) Bližší ustanovení o způsobu, obsahu i formě ohlášek uvedených v tomto paragrafu stanoví finanční úřad II. stolice vyhláškami v obcích, kde se víno ve větším rozsahu pěstuje.

§ 68.
Ohlašování podniků.

(1) Výrobci, kteří hodlají po živnostensku vyráběti nápoje podrobené dani podle tohoto zákona, jsou povinni předem ohlásiti písemně trojmo příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu svůj podnik a v ohlášce vyznačiti místnosti výrobní, skladní i prodejní; také každou pozdější podstatnou změnu v ohlášeném stavu jest třeba stejným způsobem neprodleně oznámiti.

(2) Ti, jež postihuje povinnost podle předchozího odstavce, musí označiti ohlašovaný podnik před zahájením jeho provozu - u podniků již provozovaných do 14 dnů po počátku účinnosti tohoto zákona - zvenčí zřetelně nápisem obsahujícím jméno (firmu) podnikatelovo a druh podniku.

§ 69.
Ohlašování výrobní činnosti.

(1) Každý výrobce nápojů podléhajících dani jest povinen ohlašovati příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu:

a) nejpozději před zahájením výroby den, kdy výroba započne a kdy pravděpodobně skončí, množství surovin určených k zpracování a přibližné množství šťáv nebo nápojů, které budou získány;

b) nejpozději do dvou dnů po ukončení výroby skutečně zpracované množství surovin a druh i množství vyrobených nápojů.

(2) Ohlášení podle odstavce 1 budiž učiněno dvojmo; jedno vyhotovení bude straně potvrzené vráceno.

(3) Povinnosti podle odstavce 1 podléhá i výrobce podle § 63, odst. 1, č. 1, písm. a) a b).

§ 70.
Daňové záznamy a stvrzenky.

(1) Výrobce jest povinen vésti o výrobě (příjmu), jakož i o odbytu (vydání) nápojů podrobených této dani záznamy a jest povinen vydati každému odběrateli nápojů stvrzenku.

(2) Odběratel nápojů z výrobního podniku jest povinen žádati od výrobce, aby mu vydal stvrzenku podle předcházejícího odstavce; neobdrží-li ji, jest povinen ohlásiti to neprodleně důchodkovému kontrolnímu úřadu.

(3) Způsob ohlašování podniků a výroby, jakož i obsah daňových záznamů a stvrzenek upraví vládní nařízení.

§ 71.
Úřední dozor, příslušnost finančních úřadů, opravné prostředky, součinnost úřadů a veřejných orgánů.

(1) Ustanovení čl. XI, § 50, odst. 1 až 3 o úředním dozoru, § 51 o věcné příslušnosti finančních úřadů, § 52 o opravných prostředcích a § 53 o součinnosti úřadů a veřejných orgánů platí pro tuto daň obdobně.

(2) Ustanovení o úředním dozoru platí také pro ty, kdož nápoje podrobené dani vyrábějí pro vlastní spotřebu neb k jakémukoliv jinému odbytu.

(3) Okresní finanční ředitelství jest oprávněno nařídit podnikům, které po živnostensku vyrábějí nápoje podléhající dani z vína, aby je ukládaly jen v nádobách úředně přeměřených.

(4) Okresní finanční ředitelství jest oprávněno, má-li důvodnou domněnku, že opatření podle předcházejících ustanovení nepostačují k zajištění daně, dáti výrobce pod zostřený úřední dozor. Zostřený úřední dozor záleží v tom, že se výrobci uloží, aby hlásil množství a způsob uložení vyrobených nápojů podrobených dani, jakož i předem každé jejich vypravení z podniku a aby konal podrobné zápisy o jejich výrobě, příjmu a vydání. Kromě toho může finanční úřad žádati, aby byla složena jistota za daň.

(5) Okresní finanční ředitelství může, uzná-li to vhodným, zařídit stálý úřední dozor na svůj náklad. Byl-li výrobce pro zkrácení daně trestán, může okresní finanční ředitelství nařídit na dobu nutné potřeby stálý úřední dozor na jeho náklad.

(6) Místní příslušnost finančních úřadů se řídí místem výrobny.

§ 72.
Zjišťování zásob.

(1) V podnicích podléhajících této dani provádějí dozorčí úřady podle potřeby zjišťování zásob.

(2) Podrobnosti o zjišťování zásob, o přípustných výtratách, o zdaňování schodků a o projednání přebytků stanoví vládní nařízení.

§ 73.
Propadnutí.

(1) Předměty podrobené dani, které jsou uloženy jinde než v místnostech ohlášených podle § 68 nebo jejichž zdanění se řádně neprokáže, může u osob, uvedených v § 58, finanční úřad prohlásit za propadlé bez ohledu na to, komu patří a zdali se proti určité osobě zavede důchodkové trestní řízení nebo ne.

(2) Orgány pověřené důchodkovým dozorem jsou v tomto případě oprávněny postarati se na útraty dotčených osob o bezpečné uschování takových předmětů až do rozhodnutí příslušného finančního úřadu.

Část IV.
Přechodná ustanovení.

§ 74.
Dodatečné zdanění.

(1) Zásoby nápojů uvedených v § 56, č. 1 uložené kdekoliv v den, kdy tento zákon nabývá účinnosti, a zásoby nápojů uvedených v § 56, č. 2 a 3 uložené mimo výrobní podniky, podléhají dodatečnému zdanění, převyšuje-li jejich množství v jednotlivém případě 40 litrů a není-li osvobozeno od daně podle § 63 nebo nebylo-li již zdaněno. Ze zásob, které podléhají dodatečnému zdanění, nepodléhá dani 40 litrů.

(2) Kdo má v den počátku účinnosti tohoto zákona zdanitelné nápoje, musí nejpozději do 14 dnů podati u příslušného důchodkového kontrolního úřadu dvojmo ohlášku s těmito údaji: jméno, bydliště, množství uskladněných nápojů podléhajících dani odděleně podle jednotlivých druhů a příslušnou částku daně. Jeden potvrzený stejnopis ohlášení se vrátí.

(3) Daň je povinen zaplatiti ten, u něhož jsou nápoje uloženy, případně u zásilek jejich příjemce, a to zároveň s podáním ohlášky. Okresní finanční ředitelství může povoliti na žádost odklad placení daně nebo může svoliti, aby daň byla zaplacena ve splátkách, nejdéle však do tří měsíců po dni, kdy tento zákon nabývá účinnosti. Pokud pochází zásoba ze sklizně roku 1945, platí pro její zdanění ustanovení § 61, odst. 1, písm. a).

(4) Daň budiž zaplacena šekovým vplatním lístkem poštovní spořitelny v zemích České a Moravskoslezské na účet příslušného zemského finančního ředitelství, na Slovensku na účet pověřenectva financí.

Část V.
Trestní ustanovení.

§ 75.
Trestné činy, řízení a výměra trestu.

(1) Kdo použije předmětu osvobozeného od daně k jinému než povolenému účelu, dopouští se těžkého důchodkového přestupku a trestá se pokutou ve výši čtyř- až osminásobku daně připadajícího na předmět trestného činu.

(2) Jinak platí o stíhání a trestání trestných činů důchodkových obdobná ustanovení čl. XI, § 54 tohoto zákona.

Oddíl třetí.

Nově se zavádí:

Čl. XIII.
Daň z cigaretového papíru.

Část I.
Základní ustanovení.

§ 76.
Předmět daně.

Dani z cigaretového papíru podléhá cigaretový papír, který je buď již upraven na cigaretové obaly (dutinky, lístky) nebo je za cigaretový papír označován nebo papír, o němž lze z okolností důvodně souditi, že jest za cigaretový papír určen (dále jen cigaretový papír).

§ 77.
Sazba daně.

(1) Daň činí za 1.000 cigaretových lístků či dutinek 10 Kčs. Zároveň s daní se vybírá přirážka ve prospěch státu ve výši 50% z maloprodejní ceny. Ministr financí v dohodě s pověřencem financí může pro tuto přirážku stanoviti vyhláškou ve Sbírce zákonů a nařízení pevné sazby podle průměrných cen.

(2) Nelze-li určiti, kolik cigaretových obalů bude možno vyrobiti z cigaretového papíru, pokládá se vždy 28 cm2 za jeden obal.

§ 78.
Subjekt daně.

Daň je povinen platiti:

1. při tuzemské výrobě, kdo cigaretový papír vyrábí pro další prodej nebo odbyt;
2. při dovozu z ciziny poplatník celní pohledávky (§ 8 celního zákona č. 114/1927 Sb.).

Část II.
Daňová povinnost.

§ 79.
Vznik daňové povinnosti, splatnost daně a způsob placení.

(1) Daňová povinnost vzniká vyrobením cigaretového papíru.

(2) O placení daně a o jejím zajištění a požadování předem platí obdobně příslušná ustanovení o dani z cukru.

(3) Ministr financí v dohodě s pověřencem financí může nařídit a ve Sbírce zákonů a nařízení vyhlásiti placení daně daňovými známkami.

§ 80.
Vznik daňové povinnosti při dovozu.

Při dovozu tvoří daň součást celní pohledávky, o níž platí předpisy celního zákona (zák. č. 114/1927 Sb.).

§ 81.
Osvobození od daně.

Za podmínek stanovených ministerstvem financí je osvobozen od daně cigaretový papír, který

1. bude přepraven z papírny do výrobny cigaretového papíru nebo cigaretových obalů, nebo bude přepraven z jedné výrobny cigaretových obalů do druhé,
2. bude odebrán státní tabákovou režií, aby se ho použilo k výrobě cigaret,
3. bude vyvezen do celní ciziny.

§ 82.
Ručení.

Ustanovení čl. XI, § 47, odst. 2 a 3 tohoto zákona platí zde obdobně.

§ 83.
Přirážka pro zmeškání, promlčení a vymáhání daně.

(1) Nebyla-li daň zaplacena v plné výši a včas, jest zaplatiti z úhrnného daňového dluhu bez újmy případného zavedení důchodkového trestního řízení přirážku pro zmeškání (poplatek z prodlení) obdobně podle ustanovení o přirážce pro zmeškání platných pro přímé daně.

(2) O promlčení a vymáhání daně platí obdobně předpisy pro přímé daně.

(3) Při dovozu platí obdobně ustanovení §§ 98, 102 a 104 celního zákona.

Část III.
Zajištění daně.

§ 84.
Ohlašování podniků.

(1) Kdo v tuzemsku vyrábí cigaretový papír nebo cigaretové obaly, musí to ohlásiti nejpozději do 14 dnů po dni, kdy tento zákon nabývá účinnosti, místně příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu a v ohlášce vyznačiti místnosti výrobní, prodejní a skladní. Také každou podstatnou změnu v ohlášeném stavu musí úřadu bez průtahu oznámiti. Kdo hodlá založiti takovou výrobu, musí to ohlásiti nejméně 14 dní předem.

(2) Ten, koho stíhá povinnost podle předchozího odstavce, musí dáti ohlašovaný podnik před zahájením jeho provozu - u podniků již provozovaných do 14 dnů po počátku účinnosti tohoto zákona - zvenčí zřetelně označiti nápisem obsahujícím jméno (firmu) podnikatelovu a druh podniku.

(3) Podrobnosti o ohlašování a označování podniků stanoví ministerstvo financí v dohodě s pověřenectvem financí.

§ 85.
Daňové záznamy.

(1) Výrobce cigaretového papíru nebo cigaretových dutinek a lístků je povinen vésti o výrobě (příjmu), o odbytu (vydání) a o zdanění záznamy a je povinen vydati každému odběrateli cigaretového papíru stvrzenku o jeho zdanění.

(2) Odběratel cigaretového papíru z výrobny je povinen žádati od výrobce, aby mu vydal daňovou stvrzenku; neobdrží-li ji, je povinen ohlásiti to neprodleně důchodkovému kontrolnímu úřadu.

(3) Podrobné předpisy o těchto záznamech a o daňových stvrzenkách vydá ministerstvo financí v dohodě s pověřenectvem financí.

§ 86.
Úřední dozor, příslušnost finančních úřadů, opravné prostředky, součinnost úřadů a veřejných orgánů.

(1) Ustanovení čl. XI, § 50, odst. 1 až 3 o úředním dozoru, § 51 o věcné příslušnosti finančních úřadů, § 52 o opravných prostředcích a § 53 o součinnosti úřadů a veřejných orgánů platí pro tuto daň obdobně.

(2) Podnikatel nebo správce podniku a v jejich nepřítomnosti jejich zástupce jest povinen při úředním jednání konati na požádání sám nebo svými zaměstnanci pomocné práce.

(3) Ustanovení čl. XII, § 71, odst. 4 o zostřeném dozoru a odst. 5 o stálém dozoru platí rovněž obdobně.

(4) Místní příslušnost finančních úřadů se řídí místem výrobny.

§ 87.
Zjišťování zásob.

Ustanovení čl. XII, § 72 tohoto zákona platí obdobně.

§ 88.
Propadnutí.

Ustanovení čl. XII, § 73 tohoto zákona se použije pro tuto daň obdobně.

Část IV.
Trestní ustanovení.

§ 89.
Trestné činy, řízení a výměra trestu.

(1) Platí-li se daň z cigaretového papíru připevněním daňových známek, dopouští se - nejde-li o zkrácení daně - těžkého důchodkového přestupku a trestá se pokutou ve výši čtyř- až osminásobku daně připadající na předmět trestného činu, ten, kdo cigaretový papír opatří padělanou nebo již jednou použitou daňovou známkou nebo cigaretového papíru, který měl býti opatřen daňovou známkou, bez berní známky nabývá, uschovává, nabízí nebo prodává.

(2) Jinak platí, o stíhání a trestání trestných činů důchodkových obdobně trestní ustanovení čl. XI, § 54 tohoto zákona.

Oddíl čtvrtý.

Nevybírají se až na další tyto daně:

Čl. XIV.

§ 90.
Daň z motorových vozidel a daň z jízdného za hromadnou dopravu osob motorovými vozidly.

Ustanovení o dani z motorových vozidel a o dani z jízdného za hromadnou dopravu osob motorovými vozidly (hlava VIII zákona ze dne 12. dubna 1935, č. 77 Sb.) se až na další neprovádějí a daně se nevybírají.

Oddíl pátý.

Čl. XV.

§ 91.
Zrušení některých nepřímých daní.

Zrušují se tyto daně:

1. Daň z limonád, minerálních a sodových vod (zákon ze dne 21. prosince 1937, č. 248 Sb.);
2. potravní daň na čáře (zákon ze dne 14. dubna 1920, č. 264 Sb.);
3. daň z přípravků ke kypření těsta (zákon ze dne 12. února 1936, č. 40 Sb.);
4. daň z vodní síly (zákon ze dne 12. srpna 1921, č. 338 Sb.).

Část druhá.
Státní finanční monopoly.

Oddíl šestý.

Beze změny platí:

Čl. XVI.

§ 92.
Monopol výbušných látek.

Monopol výbušných látek (zákon ze dne 15. července 1919, č. 414 Sb.) zůstává v platnosti beze změny.

Oddíl sedmý.
V monopolních předpisech uvedených v tomto oddílu se provádějí tyto změny:

Čl. XVII.
Monopol solný.

Předpisy o solném monopolu se mění a doplňují takto:

§ 93.
Licenční poplatek.

§ 7, odst. 1 zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 326 Sb. zní:

"Licenční poplatek při dovozu z celní ciziny činí při kuchyňské soli

1. kamenné ..... 120 Kčs,
2. vařené a mořské..... 160 Kčs,
3. přepychové ..... 200 Kčs

za 100 kg váhy, která je základem vyclení. Za sůl kamennou se považuje sůl získaná hornicky (též rozemletá), za sůl vařenou sůl získaná ze solných jezer, pramenů, solanek a pod. a za sůl přepychovou jemná a velmi čistá sůl kuchyňská, jakýmkoliv způsobem získaná, která se dováží v sáčcích, kartonech, plechovkách, lahvích a v podobném malém balení o váze nejvýše 5 kg, zpravidla pod různými názvy a s rozmanitým označením.

§ 94.
Platnost opatření a řízení vyživovacího hospodářství.

Ustanovení § 1 dekretu presidenta republiky o opatření v řízení vyživovacího hospodářství ze dne 27. října 1945, č. 118 Sb. zůstávají nedotčena.

Čl. XVIII.
Monopol tabákový.

Předpisy o monopolu tabákovém platí s touto změnou:

§ 95.
Licenční poplatek.

§ 1 zákona ze dne 29. ledna 1920, č. 74 Sb. zní:

„Při dovozu tabáku a tabákových výrobků z celní ciziny jest zapraviti kromě cla licenční poplatek, který se stanoví za doutníky, cigarety a jiné tabákové výrobky a suroviny, částkou 1.200 Kčs za 1 kg váhy, která jest základem vyclení."

Čl. XIX.
Monopol umělých sladidel

Monopol umělých sladidel (zákon ze dne 21. prosince 1937, č. 270 Sb. s prováděcím nařízením) zůstává v platnosti s tímto doplňkem:

§ 96.
Platnost opatření v řízení vyživovacího hospodářství.

Ustanovení § 1 dekretu presidenta republiky o opatření v řízení vyživovacího hospodářství ze dne 27. října 1945, č. 118 Sb. zůstávají nedotčena.

Oddíl osmý.
Nově se zavádí:

Čl. XX.

Monopol lihový.

§ 97.
Ustanovení organisační.

(1) Lihem, který jest podle čl. VI, § 5 zákona ze dne 7. června 1932, č. 86 Sb., pod závěrou, hospodaří na účet státu československý monopol lihový.

(2) Vrchní vedení československého monopolu lihového vykonává ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem výživy a za účasti správního sboru.

(3) Správu československého monopolu lihového provádí ústřední ředitelství československého monopolu lihového se sídlem v Praze. Ústřednímu ředitelství podléhají prodejny československého monopolu lihového, provádějící podle jeho pokynů obchodní činnost monopolní.

(4) Ve své činnosti řídí se československý monopol lihový obchodními zásadami. Veškeré osobní a věcné výdaje spojené s prováděním hospodaření lihem kryje československý monopol lihový ze svých příjmů. Jeho přebytky se odvádějí do státní pokladny.

(5) V čele ústředního ředitelství československého monopolu lihového stojí ústřední ředitel, kterého jmenuje vláda k návrhu ministra financí v dohodě s ministrem výživy a pověřencem financí. Ústřední ředitel zastupuje úřad na venek při všech jeho právních jednáních se soudy i úřady. Ústřednímu ředitelství jest přidělen potřebný počet zaměstnanců, kteří jsou ve věcech služebních podřízeni ministerstvu financí.

(6) Proti rozhodnutím nebo opatřením československého monopolu lihového, pokud nespadají v jeho činnost obchodní, přísluší tomu, proti němuž svědčí, právo odvolání k ministerstvu financí, které rozhoduje v dohodě s ministerstvem výživy, na Slovensku pověřenectvu financí, které rozhoduje v dohodě s pověřenectvem výživy a zásobování. Odvolání, jež nemá účinku odkládacího, jest podati do 30 dnů ode dne doručení rozhodnutí nebo opatření u ústředního ředitelství československého monopolu lihového.

(7) Bližší předpisy o organisaci československého monopolu lihového a jeho jednací řád vydá ministr financí v dohodě s ministrem výživy a pověřencem financí.

§ 98.
Práva a povinnosti československého monopolu lihového.

(1) Na československý monopol lihový přenášejí se veškerá práva, vyhrazená čl. VI zák. č. 86/1932 Sb. vládě, ministru nebo ministerstvu financí. Československému monopolu lihovému vyhrazuje se dále též výlučné právo dovozu i vývozu lihu, jakož i výlučné právo vyráběti líh ze surovin, z nichž líh nebyl na území Československé republiky po živnostensku vyráběn roku 1938 nebo dříve. Výkonem práv zmíněných v předcházející větě může československý monopol lihový pověřiti i osoby třetí a upravovati pak vhodným způsobem výrobu, dodávku, cenu nebo upotřebení lihu, bera při tom zřetel též na nabyté právo nebo na pokrok při výrobě a zužitkování lihu sulfitového.

(2) Československý monopol lihový jest oprávněn určovati, vzhledem k situaci výrobní a odbytové, v jakém množství, k jakým účelům a komu má býti líh dodáván. Přísluší mu též právo kontrolovati s hlediska ochrany státních příjmů pohyb lihovarských surovin, výrobu, čištění, uskladňování, vyskladňování i zpracování lihu a obchod s ním, jakož i obchod s lihovými výrobky, zvláště s lihovinami a octem a to buď vlastními orgány nebo orgány finanční správy pověřenými správou nepřímých daní.

(3) Zřizování, rekonstrukce a jakékoliv vlastnické převody lihovarských podniků, t. j. lihovarů, rafinerií lihu, deshydračních stanic a svobodných (monopolních) skladišť lihu - dále jen lihovarské podniky - nebo změny v osobách jejich podnikatelů jsou přípustny po slyšení československého monopolu lihového.

(4) Vlastníci případně podnikatelé lihovarských podniků jsou povinni vyhověti bez odkladu všem příkazům daným československým monopolem lihovým v mezích jeho oprávnění.

§ 99.
Výroba lihu.

Ve výrobním období 1945/1946, t. j. v době od 1. října 1945 do 30. září 1946 zůstávají v lihovarech v platnosti výrobní oprávnění stanovená pro období 1944/1945, pokud československý monopol lihový nepovolí úchylky.

§ 100.
Monopolní daň z lihu.

(1) Monopolní dani z lihu podléhá:

1. veškerý líh vyrobený v konsumních lihovarech, který nebyl řádně odevzdán československému monopolu lihovému, ač mu odevzdán býti měl, anebo který byl z jeho disposic neprávem odňat; na přípustné výrobní, dopravní i skladní výtraty jest při tom bráti zřetel;
2. veškerý líh vyrobený v produkčních lihovarech;
3. veškerý líh a lihové výrobky, dovezené z celní ciziny jinak než československým monopolem lihovým.

(2) Sazba monopolní daně z lihu rovná se:

1. u lihu vůbec a u výrobků, na něž československý monopol lihový dodává líh za plnou cenu, výši rozdílu mezi průměrem přejímacích cen lihu melasového a bramborového, za něž československý monopol lihový přejímá líh od výrobců, a plnou cenou prodejní;

2. u výrobků, na něž československý monopol lihový dodává líh za snížené ceny, výši rozdílu mezi průměrem přejímacích cen lihu melasového a bramborového, za které československý monopol lihový přejímá líh od výrobců, a příslušnou sníženou prodejní cenou.

(3) Číselnou výši monopolní daně z lihu vyhlašuje ministr financí v dohodě s pověřencem financí ve Sbírce zákonů a nařízení.

(4) Ministr financí v dohodě s pověřencem financí se zmocňuje, aby sazbu monopolní daně z produkčního lihu snížil, nejvýše však o 15%.

(5) Bylo-li v produkčním lihovaru vyrobeno podle úředního zjištění množství alkoholu větší o více než 20% nežli bylo k výrobě ohlášeno a zdaněno, stihá se tato úchylka jako těžký důchodkový přestupek, a mimo to může býti požadován úrok ve výši stanovené ministrem financí v dohodě s pověřencem financí, a to z té částky monopolní daně, která připadá na zjištěný rozdíl a na dobu od splatnosti daně až do dne, kdy byla daň zaplacena. Při opakování může se přijímání dalších opovědí poplatné výroby lihu činit závislým na složení přiměřené jistoty.

(6) Ministr financí v dohodě s pověřencem financí může zatížiti monopolní daní z lihu také líh, který v lihovinách nahrazuje ten líh, z něhož by jinak byla monopolní daň podle odstavce 1, č. 2 nebo 3 zaplacena, anebo nahrazuje líh československým monopolem lihovým k účelům pitným řádně uvolněný.

§ 101.
Platnost předpisů o dani z lihu.

(1) Ani konsumní ani produkční daň z lihu včetně zemské přirážky, zprošťovací dávky, dávky z lisovaného droždí, ani kontrolní poplatek z daněprostého lihu s výjimkou lihu motorového se nevybírají, avšak ustanovení zákona o dani z lihu ze dne 20. června 1888, č. 95 ř. z. příp. zák. čl. XX/1899 a zák. čl. XXVIII/1908 se všemi pozdějšími změnami a doplňky, pokud jednají o zajištění, platbě, vymáhání, stíhání a o trestání trestných činů v oboru těchto daní, zůstávají v platnosti s výhradou změn dále uvedených i nadále a platí obdobně o zajištění, platbě, vymáhání, stíhání a o trestání trestných činů monopolní daně z lihu; při tom platí předpisy o konsumní dani pro monopolní daň z konsumního lihu a předpisy o produkční dani z lihu obdobně pro monopolní daň z produkčního lihu. Bližší předpisy o monopolní dani podle § 100, odst. 6 vydá ministerstvo financí v dohodě s poverenectvem financí.

(2) Předpisy zákona o dani z lihu a jeho prováděcího nařízení o odběru a použití lihu od daně osvobozeného platí obdobně pro odběr a použití lihu prodaného československým monopolem lihovým za sníženou prodejní cenu.

(3) § 23 zák. č. 95/1888 ř. z. a § 21 zák. čl. XXVIII/1908 se doplňují takto:

„Podnikatel jest povinen prokázati výpisem z firemního rejstříku nebo ověřeným výpisem z pozemkové knihy, kdo je vlastníkem podniku, a potvrzením příslušného místního národního výboru národní spolehlivost svoji, případně správce neb dílovedoucího podniku. Finanční úřady mohou odmítnouti osobu podnikatele případně správce nebo dílovedoucího lihovarského podniku, jimž bylo dokázáno vědomé nebo zaviněné zkrácení daně nebo dávek z lihu.“

(4) § 31, odst. 1 zák. č. 95/1888 ř. z. a § 30 zák. čl. XX/1899 ve znění čl. II zák. č. 687/1920 Sb. se mění případně doplňují takto:

„K látkám, které mohou býti v produkčních lihovarech zpracovány, patří též topinambury, pokud se nezpracují pařením, nýbrž studenou, enzymatickou cestou.“

(5) § 58, odst. 1 a 2 zák. č. 95/1988 ř. z. a § 56, odst. 1 a 2 zák. čl. XXVIII/1908 se mění a budou zníti: „Poplatný úkon lihovaření buď ohlášen písemně nejdéle do 24 hodin před započetím výroby místně příslušnému dozorčímu úřadu. Jde-li o lihovar produkční, buď současně s ohláškou předložena stvrzenka o zaplacení monopolní daně z lihu. Ohláška se podává na úředních tiskopisech ve dvojím vyhotovení. Podepíše ji podnikatel nebo správce lihovaru. Dozorem pověřený úřad nepřijme ohlášky psané nezřetelně, v níž bylo něco měněno, škrtáno nebo vymazováno.“

(6) Zákon ze dne 7. června 1932, č. 85 Sb. o povinném míšení lihu s pohonnými látkami, s vládním nařízením ze dne 22. července 1932, č. 127 Sb., se až do dne, který určí vyhláškou ve Sbírce zákonů a nařízení ministr financí v dohodě s ministrem výživy a pověřencem financí, neprovádějí.

§ 102.
Součinnost úřadů a veřejných orgánů.

(1) Státní a jiné veřejné úřady nebo orgány jsou povinny v mezích své pravomoci spolupracovati při provádění tohoto zákona, jmenovitě oznámiti bezodkladně každé přestoupení předpisů o československém monopolu lihovém nejbližšímu finančnímu úřadu spravujícímu nepřímé daně (okresní finanční ředitelství, orgány technické finanční služby, důchodkové kontrolní úřady).

(2) Dopravní podniky jsou povinny připustiti, aby orgány československého monopolu lihového nebo finanční orgány spravující nepřímé daně nahlížely do zápisů o přepravě zboží a pořizovaly si z nich potřebné výpisy, a dávati jim žádané vysvětlivky.

§ 103.
Poradní sbor.

(1) Při československém monopolu lihovém se zřizuje poradní sbor, který se skládá ze zástupců: ministerstva financí, pověřenectva financí, ministerstva výživy, pověřenectva výživy a zásobování, ministerstva zemědělství, pověřenectva polního hospodářství a pozemkové reformy, ministerstva vnitřního obchodu, ministerstva národní obrany, ministerstva dopravy, pověřenectva dopravy a veřejných prací, ministerstva průmyslu, pověřenectva průmyslu a obchodu, ministerstva zahraničního obchodu, dále

ze zástupců zemědělských lihovarů, lihovarů průmyslových, rafinerií lihu a drožďáren,
ze zástupců produkčních lihovarů,
ze zástupců dodavatelů lihovarských surovin,
ze zástupců lihovarských zaměstnanců,
ze zástupců průmyslových spotřebitelů lihu,
ze zástupců obchodu a živností líh zpracujících,
ze zástupců posledních spotřebitelů lihu,
ze zástupců motorového provozu a
ze zástupce rafinerií minerálních olejů.

(2) Ministr financí v dohodě s ministrem výživy a pověřencem financí stanoví počet zástupců v jednotlivých oborech v odst. 1 uvedených a může podle potřeby rozšířiti počet zastoupených oborů.

(3) Zástupce ministerstev (pověřenectev) a jejich náhradníky jmenuje příslušný ministr (pověřenec); veškeré další členy a jejich náhradníky jmenuje ministr financí v dohodě s ministrem výživy a pověřencem financí po slyšení příslušných ministerstev (pověřenectev) a organisací zastupujících hospodářské obory uvedené v odstavci 1. Jmenování členů a jejich zástupců se děje na dobu neurčitou; člena nebo zástupce lze kdykoliv odvolati a nahraditi jiným.

(4) Poradní sbor bude svoláván podle potřeby předsedou, kterého jmenuje ministr financí v dohodě s ministrem výživy a pověřencem financí; členové případně jejich náhradníci mají nárok na přiměřené odškodné.

(5) Poradnímu sboru přísluší podávati československému monopolu lihovému dobrá zdání ve všech důležitějších otázkách týkajících se lihového hospodaření, případně podávati v těchto věcech iniciativní návrhy. Předseda má právo přizvati do schůzí poradního sboru potřebné znalce.

(6) Členové poradního sboru i jejich náhradníci složí do rukou předsedy slib, že budou zastávati svou funkci vždy tak, aby byl hájen co nejlépe zájem národního celku a že zachovají úřední tajemství o věcech, jež budou předsedou označeny za důvěrné. Poradní sbor může své schůze i usnesení konati buď v plenu nebo utvořiti odborné podvýbory stálé nebo pro jednotlivé otázky.

(7) Schůzí poradního sboru zúčastní se československý monopol lihový potřebným počtem zástupců. Bližší podrobnosti o organisaci, o působnosti a o jednacím řádu poradního sboru budou vydány ministerstvem financí v dohodě s ministerstvem výživy a pověřenectvem financí.

(8) Kancelář poradního sboru bude obstarávati československý monopol lihový.

§ 104.
Trestní ustanovení.

(1) Peněžité pokuty stanovené v čl. VII, §§ 1 a 2 zák. č. 86/1932 Sb. a pokuty stanovené vůbec na jednoduché důchodkové přestupky tohoto monopolu se zvyšují na dvojnásobek.

(2) Nelze-li monopolní daň, podle níž jest pokutu vyměřiti, ani zjistiti ani odhadnouti, stanoví se pokuta až do 1,000.000.-Kčs podle okolností případu.

(3) Je-li pokuta nedobytná, nastoupí místo ní náhradní trest vězení (uzamčení) od jednoho dne do jednoho roku. Náhradní trest vězení (uzamčení) se stanoví jeden den za 100.-Kčs až 300.-Kčs podle míry provinění a podle výdělečných, majetkových a jinakých osobních poměrů vinníkových.

(4) Úřady a soudy rozhodující o trestných činech důchodkových hodnotí provedené důkazy podle volného uvážení.

(5) Trestné činy uvedené v § 100, odst. 5, stíhají a trestají se podle předpisů, které platí pro stíhání a trestání trestných činů důchodkových spáchaných proti ustanovení o monopolní dani z produkčního lihu.

(6) Při odsouzení podnikatele případně správce nebo dílovedoucího lihovaru pro monopolní zkrácení může býti vyslovena též ztráta nároku na výrobní oprávnění.

(7) Veškeré látky i výrobky, jichž bylo nebo mělo býti použito při jednání, zakládajícím skutkovou podstatu těžkého důchodkového přestupku, propadají bez náhrady ve prospěch státu.

ČÁST TŘETÍ.
Ustanovení společná.

Čl. XXI.

Závěrečná a přechodná ustanovení.

§ 105.
Příslušnost finančních úřadů, opravné prostředky, součinnost úřadů a veřejných orgánů.

Ustanovení článku XI, § 51 o věcné příslušnosti finančních úřadů, § 52 o opravných prostředcích a § 53 o součinnosti úřadů a veřejných orgánů platí obdobně také pro daň z cukru, z droždí, z kyseliny octové, z minerálních olejů, z piva, pro dávku ze šumivého vína, daň z umělých jedlých tuků, z uhlí, ze zapalovadel a z elektrických zdrojů záření.

§ 106.
Příslušnost v trestním řízení důchodkovém.

Pokud jde o příslušnost v trestních věcech důchodkových, může učiniti ministr financí v dohodě s pověřencem financí vyhláškou ve Sbírce zákonů a nařízení opatření odchylná od dosavadní úpravy.

§ 107.
Vykonatelnost splatných daňových částek a přirážka pro zmeškání.

(1) Nebyly-li splatné daňové částky včas a v plné výši zaplaceny, jsou vykonatelny a budou vymáhány i s příslušenstvím řízením donucovacím.

(2) Přirážka pro zmeškání (poplatek z prodlení) podle ustanovení o přirážce pro zmeškání platných pro přímé daně vybírá se obdobně podle § 7, odst. 2 také u těch nepřímých daní, u nichž není o tom v tomto zákoně výslovného ustanovení.

§ 108.
Neplatnost některých právních předpisů.

(1) Platnosti pozbývají všechny předpisy, které se příčí ustanovením tohoto zákona.

(2) Předpisy o dani z masa (zákon ze dne 14. dubna 1920, č. 262 Sb., ve znění zákonů ze dne 2. července 1936, č. 199 Sb. a ze dne 8. července 1942, č. 141 Slov. zák. s jejich prováděcími nařízeními) na Slovensku prozatím zůstávají v platnosti se změnami sazeb, jak jsou uvedeny v příloze tvořící podstatnou část tohoto zákona.

§ 109.
Mimořádná opatření.

Ministr financí se zmocňuje, aby v dohodě s pověřencem financí učinil správní opatření k zamezení nesrovnalostí a tvrdostí, které by mohly vzniknouti prováděním tohoto zákona.

§ 110.
Přechodná ustanovení.

(1) Věci, které se týkají nepřímých daní a státních finančních monopolů a které nebyly do dne, kdy tento zákon nabývá účinnosti, pravoplatně vyřízeny, budou projednány podle právních

předpisů, platných před tímto dnem, úřady a orgány věcně a místně k tomu příslušnými podle tohoto zákona.

(2) Ustanovení o válečných a samosprávných přirážkách, které byly dosud na Slovensku vybírány s nepřímými daněmi v tomto zákoně uvedenými, jsou používatelná až do účinnosti tohoto zákona.

§ 111.

Republikace zákonných předpisů o nepřímých daních a státních finančních monopolech.

Ministr financí se zmocňuje, aby v dohodě s pověřencem financí upravil a ve státním jazyce vyhlásil ve Sbírce zákonů a nařízení závazné znění zákonných ustanovení o nepřímých daních, státních finančních monopolech a o trestním právu důchodkovém, jak vyplývá z pozdějších jejich změn a doplňků a z tohoto zákona.

§ 112.
Účinnost.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. března 1946 a platí na celém území Československé republiky s těmito výjimkami:

1. ustanovení o dani z masa nabudou účinnosti na Slovensku dnem, který stanoví ministr financí v dohodě s pověřencem financí vyhláškou ve Sbírce zákonů a nařízení;
2. ustanovení o dani z uhlí nabudou účinnosti na celém území státu dnem 1. července 1946. Dosavadní předpisy platné pro tuto daň se do toho dne neprovádějí a daň se nevybírá.

§ 113.
Provedení.

Tento zákon provede ministr financí spolu se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Příloha k zákonu č. 30 1946 Sb. Příloha.

SAZBA DANĚ Z MASA platná až na další na Slovensku. (Čl. XXI, § 108, odst. 2.)

I. Daň podle váhy.

(1) Daň z masa činí 1.50 Kčs za 1 kg.

(2) Zapravuje-li se daň ze živých zvířat, sráží se u koní polovina, u hovězího a skopového dobytka jedna třetina, u telat a hříbat (do 85 kg živé váhy) jedna pětina a u vepřového dobytka jedna desetina.

(3) Zapravuje-li se daň ze zabitých telat a hříbat do 70 kg mrtvé váhy a ze zabitého skopového dobytka, vesměs v kůži, sráží se jedna desetina.

(4) Z masa připraveného a z masných výrobků činí daň o polovinu více, t. j. 2.25 Kčs za 1 kg.

II. Daň z kusu.
Daň z masa činí:

1. u dobytka hovězího (býci, voli, krávy, mladý dobytek) z kusu do 180 kg živé váhy .... 187.50 Kčs, z kusu do 400 kg živé váhy . 375.- Kčs, z kusu přes 400 kg živé váhy . 750.- Kčs;
2. u koní z kusu do 400 kg živé váhy ..... 187.50 Kčs, z kusu přes 400 kg živé váhy . 375.- Kčs;
3. u telat a hříbat: u kusu do 85 kg živé váhy neb do 70 kg mrtvé váhy .... 90.- Kčs;
4. u dobytka skopového a to:
   a) ovcí, beranů a skopců z kusu ..... 45.- Kčs,
   b) jehňat do 10 kg živé váhy neb 8 kg mrtvé váhy ..... 15.- Kčs;
5. u dobytka vepřového:
   a) do 10 kg živé váhy neb 8 kg mrtvé váhy ...15.- Kčs,
   b) do 20 kg živé váhy neb 18 kg mrtvé váhy ... 22.50 Kčs,
   c) do 80 kg živé váhy neb 70 kg mrtvé váhy ... 90.- Kčs,
   d) do 150 Kčs živé váhy neb 130 kg mrtvé váhy ...180.- Kčs,
   e) přes 150 kg živé váhy neb 130 kg mrtvé váhy ... 270.- Kčs.

Poražení drobného hospodářského zvířectva pro vlastní spotřebu nepodléhají této dani; daň se platí paušálem 30% katastrálního výtěžku obhospodařované polnohospodářské půdy.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.